

DOXOLOGIA PENTRU 25 MARTIE 1821 LA PATRIARHIE

La prânzul celei de-a 5-a duminici a Postului Mare, pe 12/25 martie 2018, s-a făcut o Doxologie la catoliconul Bisericii Sfântului Mormânt spre mulțumire către Dumnezeu pentru eliberarea poporului grec de sub ocupația turcă din 1821 și ca mijlocire pentru odihna sufletelor Părinților noștri care au murit în această luptă.

Doxologia a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, împreună cu arhiepiscopii și ieromonahii agiotafiți, în prezența Consulului General al Greciei din Ierusalim, dl. Christos Sophianopoulos. Corul a fost format din Părintele Protopsalt de la Sfântul Mormânt, Arhimandritul Aristovul și din corul domnului Demetrios Balagiorgos, la slujbă participând membrii ai comunității grecești și pelerini.

După Doxologie, participanții la slujbă s-au întors la Patriarhie în procesiune. Acolo, Preafericirea Sa s-a adresat oaspeților, după cum urmează:

„Și a făcut dintr-un sânge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului, așezând vremile cele de mai înainte rânduite și hotarele locuirii lor” (Fapte 17:26) spune Sf. Pavel.

Excelența Voastră, Domnule Consul General al Greciei, Christos Sophianopoulos,

Cinstiți Părinți și Frați,

Preaiubiți Frați și surori în Hristos

Poporul nostru binecuvântat de Domnul și Dumnezeuul Părinților noștri nobili sărbătorește astăzi aniversarea eliberării de sub sclavia și tirania aroganței otomane.

Revoluția cu adevărat eroică din 1821 a fost rezultatul puternicei și profunde conștiințe naționale și religioase, adică creștine a luptătorilor săi, așa cum scrie generalul Makrygiannis în memoriile sale: „Fără virtute și durere pentru țară și credință în religie, nu există națiuni”; „Pentru fiecare om, țara și religia lui sunt totul”; „Nu există niciun lucru mai dulce decât țara și religia”.

Spiritul elenismului, care și-a primit desăvârșirea din Cuvântul evanghelic al Domnului nostru Iisus Hristos, și astfel a format grandoarea spirituală și culturală imperceptibilă a grecilor ortodocși, este ceea ce a făcut din evenimentul istoric al revoluției națiunii din 1821 un eveniment de referință pentru toate popoarele și națiunile.

Cu alte cuvinte, Învierea firii noastre umane, pe care a luat-o Hristos, este izvorul neîmpuținat al nădejzii în Hristos, și anume al libertății, pentru care „toată făptura împreună suspină și împreună are dureri până acum” (Romani 8:22), după cuvântul înțeleptului Pavel.

Și spunem acest lucru deoarece participarea Bisericii cu clericali și credincioși săi creștini la lupta poporului pentru regenerare și reînnoire, a fost completă și spontană. Printre numeroșii slujitori ai luptei pentru credință și țară se remarcă marii conducători și eroi: Mitropolitul Palaion Patron Germanos, care a ridicat steagul revoluției, egumenul Grigorie cel Drept, Papaflessas, Athanasios Diakos, Episcopul Isaia de Salona și membri ai Frăției Sfântului Mormânt.

Îi pomenim pe acești oameni mari ai Bisericii, pentru că lupta lor pentru înlăturarea jugului barbar și jertfa lor până la sânge au fost sfinte. A fost „o luptă pentru Sfânta credință

în Hristos și libertatea țării”, după sloganul revoluției poporului formulat de Bătrânul de la Morea, Theodoros Kolokotronis.

„Credința în Hristos și libertatea țării” sunt valorile naturale și incoruptibile, atemporale ale cristelniței duhovnicești în care poporul grec a fost re-botezată sau, mai degrabă, din care a renăscut, din cenușă. Mai mult decât atât, ele sunt liantul care a păstrat identitatea greco-ortodoxe, care păstrează respectul absolut față de persoana umană, despre care Sf. Pavel spune: „ Dumnezeu nu caută la fața omului” (Galateni 2: 6), adică Dumnezeu nu tratează pe nimeni cu respect sporit și nu este părtinitor.

Venerabila Frăție a Sfântului Mormânt participă la această pomenire sfântă a aniversării regenerării și reînnoirii cuviosului nostru popor cu toată inima și îndatorarea, și a coborât la Biserica Sfântului Mormânt, unde a oferit o laudă de mulțumire și o Doxologie către Domnul nostru Iisus Hristos Cel Înviat din morți, pentru binecuvântarea pe care El a oferit-o națiunii noastre. De asemenea, ne-am rugat fierbinte și am mijlocit pentru odihna veșnică acolo unde trăiesc sufletele binecuvântate a celor care s-au luptat eroic și glorios pentru credință și țară și au suferit moarte de martir în lupta sfântă a cuvioasei noastre națiuni ortodoxe grecești.

Pentru acestea, permiteți-ne să ridicăm paharul și să spunem, cum se cuvine :

Trăiască 25 martie 1821!

Trăiască națiunea cuvioasă și nobilă a poporului ortodox grec!

Trăiască Grecia!

Trăiască Frăția noastră Aghiotafită!

Aceasta a fost urmată de discursul Consulului General,

reprodus mai jos în traducere :

„Preafericirea Voastră,

Preasfințiți Arhierei,

Sfințiți Părinți,

Doamnelor și Domnilor,

Suntem deosebit de bucuroși să comemorăm astăzi, în Patriarhia Ierusalimului, care este Maica Bisericii, Revoluția din 1821. Grecii din întreaga lume sărbătorim astăzi, cu simțăminte de mândrie națională, cea mai glorioasă pagină din istoria noastră recentă și îi cinstim pe cei care, prin măreața lor revoluție, ce a început pe data de 25 Martie 1821, și-au dat toată silința și, în urma unei confruntări inegale ce a durat nouă ani, plină de jertfe și încercări de nedescris, dusă în contextul unui climat internațional nefavorabil, au reușit să lepede jugul otoman, să pună capăt secolelor întunecate ale stăpânirii străine și să asigure bunurile supreme care sunt libertatea și independența națională.

Cu ocazia sărbătorii de astăzi, suntem datorii să ne amintim acele elemente care au făcut posibilă izbânda Revoluției grecești, care rămân pururea actuale, atunci când Patria întâmpină mari provocări și este împresurată de primejdii mai vechi sau mai noi: credința în lupta dreaptă, care naște curaj și hotărâre capabile să depășească cele mai mari piedici, tăria sufletească nativă a grecilor, care asigură dârzenia și rezistența în condiții neprielnice, și, desigur, concordia națională și coalizarea tuturor puterilor într-o strădanie comună.

Această concordie națională suntem toți datorii să o consolidăm

și să o urmărim cu hotărâre, de vreme ce orice adversar va încerca mereu, așa cum s-a întâmplat și de-a lungul luptei pentru eliberarea națională, să dezbine, să despartă și să creeze dispute interne și dezacorduri, ca să surpe încrederea noastră în caracterul drept al luptei pe care o ducem și să ne nimicească curajul și îndrăzneala.

Astăzi să nu uităm că Revoluția națională din 1821 a fost puternică pentru că, de-a lungul perioadei îndelungate și întunecate a stăpânirii turcești, elenismul a reușit să păstreze neștirbită identitatea sa, valorile sale și dragostea de libertate. În acest sens, un rol de căpătâi l-a avut, firește, Biserica, care a fost depozitarul valorilor noastre, păzind limba, Credința creștină și nădejdea în Învierea Neamului. Astfel, așa cum luptătorii înșiși predica, lupta pentru renașterea națională s-a purtat „pentru sfânta credință în Hristos și libertatea patriei”.

Grecia nu a uitat niciodată aportul însemnat al grecilor emigranți în lupta pentru renașterea națională și le este pururea recunoscătoare pentru aceasta. Eteriștii, pornind din marile centre urbane ale Europei, s-au alăturat cu mult entuziasm și abnegație fraților lor revoluționari, au adus o contribuție însemnată la planurile de organizare a Revoluției și au contribuit la nașterea curentului filoelen.

Data de 25 Martie 1821 rămâne pentru noi toți piatra de temelie a ființei noastre naționale și momentul principal din istoria contemporană a Neamului. Eroismul, spiritul de sacrificiu și hotărârea luptătorilor Revoluției și a tuturor celor insuflați de aceștia spre a ținti spre o Patrie liberă, dreaptă și democratică, ne insuflă și pe noi, dar, totodată, ne îndatorează să ne arătăm vrednici de ei și, ca și aceia, să ne ridicăm deasupra împrejurărilor și să conlucrăm toți spre a depăși piedicile, oricât de dificile ar părea.

Sărbătoarea de azi subliniază nevoia de a fi mereu pregătiți să ne apărăm drepturile împotriva celor care ar uneli în

dauna lor și, oricând suntem chemați, să fim gata să ducem lupta cea dreaptă. Acestea, ca și în cazul Revoluției, nu se pot realiza fără reale sacrificii. Grecia, după cum a spus și comandantul Makriannis, „nu a fost eliberată cu basme, ci cu sângele poporului a fost eliberată”.

Trăiască ziua de 25 Martie 1821!

Trăiască Grecia!”

Din partea Secretariatului-General

ngg_shortcode_0_placeholder”
order_direction=“ASC”
maximum_entity_count=“500”]

order_by=“sortorder”
returns=“included”

httpv://youtu.be/na_txctCitI